

bro s čisto vodo in nazadnje še z nekoliko špiritom. Po vsem tem dobimo z malimi stroški prav čist sod.

Gospodarske novice.

* *O 38 let starem semenu rdeče detelje, ki je še kaljivo bilo*, poroča prof. Haberlandt v knjigi „Allg. landw. Pflanzenbau“ tako-le: po zapisnikih neke grajščine so ondi našli 2770 zrn deteljnega semena od leta 1839., tedaj 38 let starega; izbrali so iz tega kupčka na videz še 37 dobrih zrn, to je, temno-višnjevih, na konci rumenkastih ali svetlo-rujavih. Ta zrna so za poskušnjo vsejali in našli, da jih je 35 kalilo, od vseh unih, ki so bila temno-rdeče-rjava in umazana, ni ne eno seme kalilo. — Ta skušnja kaže, da se tudi iz same barve deteljnega semena dá nekoliko spoznavati kaljivost njegova.

* *O dveh pseh, ki sta 13 dni brez jedi in pijače živela*, poroča dr. Esser. Zapodili so ju 28. dne sušca po lesičjem sledu, od kodar jih pa ni bilo nazaj; še le 10. aprila zjutraj so ju našli na dvorišču živa ležati, pa jih je sama kost in koža bila; eden je kmalu okreval, drugi je drug dan poginil.

* *Kmetijski stan je dandanes res težavni stan*. Priča tega so po vseh deželah eksekutivne dražbe, po katerih se prodajajo posestva gospodarjev, ki so na kant prišli, in to ne samo v deželah, ker so kmetje bolj ubožni, ampak tudi v deželah s premožnimi kmeti. Da je doljno-avstrijska dežela ena najpremožnejših dežel avstrijskih, to je svetu znano, in vendar kako gre tudi tukaj kmetom? Leta 1874. se je po eksekutivni dražbi tu prodalo zadolženih posestev 739, — 1875. leta 825, — 1876. leta 1060, — 1877. leta 1545. Vendar se dolgov, ker so posestva pod cenjeno vrednostjo prodana bila, ni poplačalo 1874. leta 304, — 1875. leta 601, — 1876. leta 912, — 1877. leta 1789. Leta 1876. so pri teh 912 dolgovih upniki zgubili skupaj 4 milijone in 793.000 goldinarjev, počez je zgubil tedaj vsak upnik okoli 5000 gold., — leta 1877. pa pri 1789 dolgovih skupaj 7 milijonov in 920.000 gold., tedaj počez vsak okoli 4500 gold. Vse to zato, ker so posestva bila veliko pod cenjeno vrednostjo prodana. Zavzeti pa se more človek, ko vidi, da so mnogi dolžniki morali obresti (činža) plačevati po 24 do 60 gold. od 100, pa celó včasih po 120 in še več. In to je resnica, kajti tako so se našle obresti vpisane v gruntih bukvh. Kam pride kmet v tako žalostnih razmerah!

Obrtnijske novice.

* *Pivarnam se ima davek prenarediti*. Pivarne se že mnogo let pritožujejo, da davek, katerega imajo plačevati o narejanji piva, ni pravičen in da so davkarji zeló sitni, kedar s sladkomerom določujejo dobroto piva. Da se izvé, za koliko so te pritožbe opravičene, je po sklepu zbornice poslancev ministerstvo ukrenilo sklicati komisijo izvedencev, v katero pridejo tudi po kupčijskih in obrtnijskih zbornicah vsake dežele izvoljeni pivarji. Kakor slišimo, se predložijo tej anketni komisiji 3 vprašanja, katera naj pivarji dobro prevdarijo, da dadó temeljite in soglasne odgovore na ta vprašanja in posebno v 2. vprašanji, ki se tiče polajšanja o davkovski kontroli.

* „*Pläne landwirthschaftlicher Bauten des Kleingrundbesitzes in Oesterreich. Gesammelt und erläutert von Arthur Freiherrn v. Hohenbruck, Sectionsrath im k. k. Ackerbauministerium, gezeichnet und autografirt von Carl A. Romstorfer, Architekt*“ — se zove knjiga s podobami kmetjskih hiš in gospodarskih poslo-

pij vseh dežel našega cesarstva, katero je c. k. dunajsko ministerstvo kmetijstva nalašč za lansko razstavo pariško tiskati dalo in eno tako knjigo družbam kmetijskim poslalo. V tej knjigi nahajamo iz vsake dežele po njenih različnih krajih narisane kmetjske hiše s hlevi, kozolci itd. (iz Kranjskega hišo iz bohinjske Bistrice, Metlike in Kočevja, iz Štajarskega hišo iz okraja slovenjegraškega, ormuškega in ptujskega v dolnjem Štajerji). Vse hiše in druga gospodarska poslopja so narisana tako, kakor so, in zanimivo je videti, v kakošnih hišah prebivajo kmetje v različnih deželah našega cesarstva in primerjati jih med seboj. Pisatelj v predgovoru pravi, da namen te knjige ni bil, načrte podati kmetom, po katerih naj bi zidali hiše, kedar si kdo zida novo, da zadostuje napredku kmetijstva in zdravstvenim tirjatvam, ampak le pokazati, kakošne hiše ima tirolski, česki, kranjski, štajarski, goriški, isterski, dalmatinski kmet itd., katere so, kakor tudi njihova gospodarska poslopja, zeló različne po podnebj, kraji, narodni navadi itd.

Reja ovác in pa sahana v Rumuniji.

Nemški spisal Franjo Schollmayer.

(Konec.)

Ravno tako, kakor čede na planino gredó, jih ženejo v jeseni polagoma v doline do Donave ali še čez v Bolgarijo, kjer potem še veliko paše imajo zato, ker je jesen dolga in večidel gorka (14° R.). Kedar sneg pade, ženó ovce k senenim kopicam na travnikih. Senó, katerega je tukaj veliko, pa ni dobro, raztresejo potem ovcam za pašo po snegu. Če nastopijo vihari s snegom, pogine mnogo blagá. Ovčjo pašo v dolinah morajo čubani v najem vzeti, so pa tukaj taki veliki posestniki, ki za jesensko pašo do 10.000 cekinov najemščine vlečejo.

Kedar sneg skopne, gredó čubani s svojimi čedami zopet na planine; vsa jagujeta, ki niso sposobna za to potovanje, ali kar jih je čez število, zakoljejo. Njih meso nima skoro nobene cene, kože pa na debelo prodajajo za rokavice v tuje dežele; samo toliko kož ohranijo za se, kolikor jih kmetje potrebujejo za svoje kačule (kučme).

To se ponavlja od leta do leta od severa do juga in od juga do severa: od solnca zagoreli čuban v kosmatem kožuhu in veliko kučmo brez strehe pod prostim nebom na straži stoji svojim ovcam, obdan od velikih in hudih ovčarskih psov, ki njega in čedo na planinah varujejo medvedov, v dolini pa tatov. Vsak čuban ima za širokim pasom po dva velika noža in pa leseno piščalko, s katero se celi božji dan kratkočasi.

Cena enemu jagojetu je $\frac{1}{2}$ do $1\frac{1}{2}$ franka, odraščeni ovci v jeseni 4—6 frankov.

Naj zdaj častitim bralcem pred oči postavim konec te živinice v sahani.

Sahano imenujejo kraj, kjer na tisuče ovac v pozni jeseni koljejo. Je pa sahana velik neograjen prostor; na stranéh se nahajajo na pol podrti leseni hlevi in pa koče z velikimi kotli in kadmi. Čubani so, kakor sem se sam prepričal, jako izurjeni klavci; v kratkem času sem videl 500 zaklanih ovac. Ko so kožo ovci odrli, jo razparajo, drob iz života vzamejo in čeva čez plot vržejo, kjer imajo psi, krokarji, vrane in srake veliko pojedino. V izpraznene želodce devajo loj, jih zavežejo in tako z lojem tržujejo. Ledice in nekoliko mesa prodajajo v krčme; vse drugo razen zadnjih 2 beder vržejo v kotel in tako dolgo kuhajo, da vse meso od kosti pade; na vrhu kotla plavajoči loj posnamejo in ga kot najboljso sorto prodajajo; ostalo meso in